

## 1. Lassítás

“Hát igen”, gondolta Felipe Manuel Esquirol, miközben az első repesz lassan tövig befűrödött a combjába. “Az élet dolgai végtelenül egyszerűek, vagy végtelenül bonyolultak. Ez csak nézőpont kérdése. Lásd például a népvándorlást. Vagy más néven világok harcát. Amiben Dél lassan önálló globális hatalommá válik, amelyik katonákat és tudósokat toboroz. Ilyen ifjú zseniket, mint én. Új ‘janicsárokat’, akiknek fiatalon ígérik meg az élet javait: pénzt, karriert, sikert, gyönyört, veszélyt, Szindbád minden kalandját – és akik közül jó sokan engednek is a csábításnak. Unják az északi civilizáció széteső, értelmetlen, rutinszerű ürességét. Őszintén szólva már én is tűnődtem ezen, titokban persze, mert ha megtudnák, jóanyám és nagybátyám közösen tartanák a kést, amivel felnégyelnek. Atyám pedig szellem alakjában huhogná végig a műveletet.

Erre most csábítás helyett robbantás. Marhaság.”

A szilánk szétroncsolta combja bőrének rétegeit. Könnyedén hatolt át az epidermán, majd tovább, az irhán, totális káoszt okozva a felső rétegekben burjánzó idegvégződésekből.

“Hát igen”, gondolta újra Felipe, aki 24 éves volt, épp 13 évvel fiatalabb az évezrednél, és akinek olajosan fekete, sűrű és göndör haját még a Ramblán is megbámulták, “a dramaturgia-tankönyvekkel ellentétben az élet így választ főszereplőt: én vagyok az első, aki repeszt kapott, az első, aki észrevette a robbanást, enyém lehet a főszerep. Persze, nem”, vitázott magával, miközben a combja egyszerre kezdett viszketni, égni és a combcsont körül valahogy forogni, mintha nyársra tett hús lenne a tűz fölött, “a saját történetemnek mindenképpen én vagyok a főszereplője. Megsüketült főszereplője. Miért nem hallok semmit?”

A szilánk egy műanyagdarab volt, szabálytalan háromszög, két centis oldalakkal. A metrókocsi oldalára helyezett VR-reklám borításáról pattant le. Felipe még nem volt abban a VR-ban (Álomvasutas volt a címe), pedig szeretett a fejére boruló Sisak és az algedonikus stimulátorok gerjesztette érzéki benyomások segítségével átmenni egy másik, egy izgalmasabb, virtuális valóságba.

A robbanás első lökéshullámától lerepült szilánk (ami egy, a metrókocsi ajtajának lassú kinyílását kívárni nem bíró dühös utas öklöcsapásától már három napja félig kitört) felszakította a bőralja zsíros kötőszövetét és ingerelte az itt lévő, nyomásérzetet közvetítő idegvégződéseket.

„És hát minden történet mögött van egy másik történet. Minden mesét árnyal egy másik mese”, tűnődött tovább a fiú, miközben úgy érezte, mintha egy gyerek tenyere belülről nyomná combjának izmait. „Végső, írói igazság nincs, vagy talán csak annyi, hogy aki meghalt, az meghalt, az élőknek élni kell, és hogy az emberek furcsák általában.”

(...)

## 2. A csapat

Esett. Napok óta olyan volt az idő, mintha a Jóistennek erős migrénes fejfájása volna.

A sár csillogott a kora hajnali sötétségben, fénylő szikraként repültek darabjai a tisztás mellett álló fák törzsére, amikor a teherautó tompa, dühödt döndüléssel megállt. Egy ösztövé, ideges mozgású férfi ugrott le róla, és veszettül káromkodott, ahogy földet érvén az övébe tűzött pisztoly a bordáinak ütődött. Türelmetlen mozdulatokkal kioldotta a ponyvát, és a teherautó belsejében ülők elődugták a fejüket.

– Leugorni! – kiáltott rájuk. Azok huszonhárman négy napja nem aludtak, így nehezen mozogtak. Egy idős nő olyan ügyetlenül ugrott, hogy eltört a lába. Nyílt törés volt, a sípcsont recés végei kiálltak a szakadozott, véres bőr szélei közül. A nő sipító hangon jajgatott, a pisztolyos odaugrott és tehetetlenül nézte a sebet, a tarkóját vakargatta.

Fütyentett a sofőrnek, ketten felcipelték a sebesültet a vezetőfülkébe. A többiek egy darabig még hallották a jajgatását, majd hirtelen csend lett.

A pisztolyos visszajött és megkérdezte:

– Van ennek a nőnek itt hozzátartozója?

Senki sem jelentkezett.

– Akkor nem megy át, visszavisszük a kórházba – mondta a pisztolyos megnyugtatónak szánt hangon. A csapat tagjai közönyösen néztek rá.

– Jó, akkor rá lehet gyűjtani, harminc perc múlva indulunk. Két órán belül odaát leszünk.

( \* \* \* )

### TARTALOM

<i>Kritika-föld migránsa</i> .....	1
Lassítás .....	4
A csapat .....	11
A krokodil szeme .....	19
A hőség kutyái .....	33